

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 6 lipca 2012 r.

Poz. 2409

WYROK NR SYGN. AKT IV SA/WR 851/11
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 28 marca 2012 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia NSA: Ryszard Pęk
Sędzia NSA: Tadeusz Kuczyński
Sędzia NSA: Jolanta Sikorska (sprawozdawca)

Protokolant

Katarzyna Leśniowska

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 21 marca 2012 r.
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Dzierżoniowa
z dnia 28 marca 2011 r. nr VII/42/11

w przedmiocie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania

- I. stwierdza nieważność § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały;**
- II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;**
- III. orzeka, że zaskarżona uchwała w części opisanej w pkt I wyroku nie może być wykonana.**

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski wniósł w niniejszej sprawie skargę na uchwałę Rady Miejskiej Dzierżoniowa z dnia 28 marca 2011 r. nr VII/42/11 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również ich pobierania, zarzucając Radzie Miejskiej Dzierżoniowa podjęcie zaskarżonego fragmentu uchwały z istotnym naruszeniem art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 ze zm.).

Powołując się na powyższe wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi podał, że na sesji w dniu 28 marca 2011 r., Rada Miejska Dzierżoniowa podjęła uchwałę nr VII/42/11 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również ich pobierania.

W toku badania legalności owej uchwały organ nadzoru stwierdził, że uchwała narusza w sposób istotny art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Podał, że wniósł skargę na powyższą uchwałę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wobec upływu 30 dniowego terminu na wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Organ wskazał, że w § 1 ust. 3 uchwały Rada Miejska postanowiła: „Cena 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych wynika z umowy zawartej przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania.” Zgodnie zaś z art. 50 ust. 6 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej: „Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania”.

W ocenie organu przepis § 1 ust. 3 uchwały w sposób istotny narusza art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis ustawy w sposób nie budzący wątpliwości przesądza o tym, że to Rada Miejska jest organem właściwym do określenia szczegółowych warunków odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze.

Organ podkreślił, że ustalenie ceny 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych niewątpliwie determinuje wysokość opłaty, stanowiąc jeden z kluczowych elementów szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze. Natomiast Rada Miejska w Dzierżoniowie postanowiła, że sposób ustalenia tejże ceny określa umowa zawarta przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania. Tym samym de facto Rada Miejska w Dzierżoniowie w § 1 ust. 3 uchwały przekazała kompetencję do uregulowania pewnego zakresu spraw innemu organowi – Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie. Treść § 1 ust. 3 uchwały niweczy zatem intencje prawodawcy, który do unormowania szczegółowych zasad odpłatności wyznaczył Radę Miejską, a jako akt prawny, w którym ma to nastąpić przewidział akt prawa miejscowego. Organ nadzoru wskazał, że powyższe stanowisko znalazło potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 lutego 2006 r. sygn. IV SA/Wr 600/04. W tej sytuacji należy uznać, że przedmiotowa kompetencja mieści się w zakresie uprawnień przyznanych przez ustawodawcę tylko i wyłącznie radzie gminy. Scedowanie przez Radę Miejską Dzierżoniowa owej kompetencji na inny podmiot stanowi także naruszenie zasad konstytucyjnych wyrażonych w art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którymi organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na obszarze działania tych organów na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Organ nadzoru ponadto wskazał, że dyspozycja art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej w sposób jednoznaczny determinuje elementy, jakie omawiana uchwała powinna zawierać. Tak więc w niniejszej uchwale konieczne jest zamieszczenie wszystkich wskazanych w ww. przepisie prawa elementów, to jest: szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również trybu ich pobierania. Rada gminy wydając uchwałę w niniejszej materii obowiązana jest uregulować w niej w sposób kompleksowy wszystkie elementy wskazane w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, nie pomijając żadnego z nich. Usta-

lenie ceny 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych, z uwagi na to, że determinuje wysokość odpłatności za usługi będącej przedmiotem uchwały, stanowi niewątpliwie jej niezbędny, immanentny element.

Organ nadzoru wskazał również, że zgodnie z § 119 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908): „Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu.” Natomiast na podstawie § 143 owego rozporządzenia wyżej wskazaną regulację stosuje się odpowiednio do aktów prawa miejscowego. Brak regulacji obligatoryjnych elementów wynikających z upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie przepisów ustawy, a tym samym istotne naruszenie przepisów prawa. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.” Niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być każdorazowo traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska Dzierżoniowa wniosła o jej oddalenie. Powołując się z jednej strony na treść art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, z drugiej zaś na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 lutego 2006 r. sygn. IV SA/Wr 637/04 podniosła, że stanowisko organu nadzoru nie jest trafne, a § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały nie narusza wyżej powołanego przepisu prawa. Podniosła, że jak wynika z art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, obowiązkiem rady jest określenie w treści uchwały warunków odpłatności za usługi, natomiast określenie kosztu przedmiotowych usług jest zupełnie inną czynnością nie wchodzącą w zakres dyspozycji art. 50 ust. 6 tej ustawy.

Wskazała ponadto, że z przepisu art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej wynika, że rada jest upoważniona do określenia „szczegółowych warunków odpłatności”, nie zaś ceny 1 godziny usług opiekuńczych. Usługi opiekuńcze jako zadanie własne gminy może być realizowane przez ośrodki pomocy społecznej poprzez zatrudnionych w tych ośrodkach pracowników oraz zlecane innym podmiotom. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo zamówień publicznych, ustawę stosuje się do udzielania zamówień publicznych przez jednostki sektora publicznego w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie, dalej OPS, jako jednostka budżetowa jest zobligowany do stosowania powyższej ustawy. Nie zatrudnia opiekunów, a wyłonienie podmiotu, który świadczyć będzie usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania klienta OPS na terenie miasta Dzierżoniowa odbywa się w drodze przetargu nieograniczonego, w trybie ustawy – Prawo zamówień publicznych.

Cena za 1 godzinę usługi opiekuńczej wynika z postępowania przetargowego i nie może być ustalona przez Radę. Zdaniem Rady Miejskiej Dzierżoniowa zarzut, że w § 1 ust. 3 uchwały przekazała ona kompetencję do uregulowania odpłatności Dyrektorowi OPS, nie jest prawdziwy. Podniosła, że to nie Dyrektor OPS ustala cenę za 1 godzinę usług opiekuńczych, ale wynika ona z przetargu. Dodała, że procedurę zlecenia usług opiekuńczych w drodze postępowania przetargowego firmom zewnętrznym OPS stosuje już od 5 lat. Obecnie usługi te świadczy Polski Czerwony Krzyż i cena za 1 godzinę wynosi 8,60 zł brutto (umowa na okres od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r.). Od 1 stycznia 2012 r. do 31 maja 2013 r. PCK nadal będzie świadczył te usługi za cenę 9,75 zł za 1 godzinę. Cena ta ustalona jest w wyniku przetargu.

W ocenie Rady Miejskiej Dzierżoniowa, stanowisko Wojewody, że to Rada ma obowiązek ustalania ceny za godzinę stałoby w sprzeczności z przepisami ustawy – Prawo zamówień publicznych. Rada wskazała również, że konkretyzacja zakresu usług opiekuńczych oraz warunki odpłatności za te usługi następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez Dyrektora OPS w stosunku do osób potrzebujących.

Potwierdzeniem trafności stanowiska Rady Miejskiej Dzierżoniowa i argumentów powołanych w odpowiedzi na skargę jest, zdaniem Rady, zawarta w art. 50 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej dyspozycja dla ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w zakresie ustalenia m. in. warunków odpłatności za specjalistyczne usługi opiekuńcze. W § 4 ust. 4 rozporządzenia z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie specjalistycznych usług opiekuńczych (Dz. U. Nr 189, poz. 1598 ze zm.) wydanego na podstawie ww. delegacji ustawowej Minister również nie wskazuje ceny za godzinę usług, a jedynie określa, że cenę za 1 godzinę ustala OPS na podstawie analizy kosztów realizacji tego zadania lub wynika ona z umowy zawartej przez ośrodek pomocy społecznej z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania.

Na rozprawie w dniu 21 marca 2012 r. pełnomocnik Wojewody Dolnośląskiego zmodyfikował skargę w ten sposób, że wniosł o stwierdzenie nieważności § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Stosownie do art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne są właściwe do badania zgodności z prawem zaskarżonych aktów administracyjnych. Uchwała rady gminy jest zgodna z prawem, jeżeli jest zgodna z przepisami prawa, które zawierają upoważnienie do jej wydania oraz określają tryb postępowania prawodawczego. Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

(Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm.), dalej p.p.s.a., sądy administracyjne są właściwe do orzekania w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżona uchwała Rady Miejskiej Dzierżoniowa z dnia 28 marca 2011 r. nr VII/42/11 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również ich pobierania, jest aktem prawa miejscowego,

Skoro zaskarżona uchwała ma charakter aktu prawa miejscowego, powinna spełniać wymogi prawne ustanowione dla tej kategorii źródeł prawa. Punktem wyjścia tych wymogów jest regulacja art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, zgodnie z którym źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Art. 94 Konstytucji RP stanowi, że organy jednostek samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie ustaw i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

W rozdziale 4 „Akty prawa miejscowego stanowione przez gminę” ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) dokonano podziału owych aktów na dwie kategorie, a mianowicie na akty wykonawcze (do ustawy o samorządzie gminnym i do innych ustaw) oraz na akty porządkowe. Zaskarżona uchwała jest wykonawczym aktem prawa miejscowego. Została bowiem wydana z powołaniem się i w wykonaniu upoważnienia ustawowego zawartego w art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 42, poz. 175 ze zm.).

Przesłanki zgodności z prawem uchwały rady gminy określone zostały w art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zgodnie z owym przepisem prawa, uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Podstawą stwierdzenia nieważności takiego aktu jest zatem uznanie, że doszło do istotnego naruszenia prawa. Postanowienia uchwały rady gminy będącej aktem prawa miejscowego, nie mogą naruszać przepisów ustawy zawierających delegację do ich podjęcia, przepisów Konstytucji RP oraz innych ustaw pozostających w pośrednim, bądź bezpośrednim związku z regulowaną materią.

Dokonując oceny legalności we wskazany wyżej sposób zaskarżonej przez Wojewodę Dolnośląskiego uchwały Rady Miejskiej Dzierżoniowa nr VII/42/11 z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również ich pobierania, zgodzić się należy ze stanowiskiem Wojewody Dolnośląskiego, że § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały narusza w sposób istotny przepis powołany prawidłowo w jej podstawie prawnej, to jest art. 50 ust. 6 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175 poz. 1362 ze zm.). Zgodnie z jego brzmieniem: „Rada gminy określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi, oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, jak również tryb ich pobierania”.

Z przepisu tego wynika upoważnienie rady gminy do określenia:

- 1) szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 2) szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat,
- 3) trybu ich pobierania.

W zaskarżonym przez Wojewodę Dolnośląskiego § 1 ust. 3 uchwały z dnia 28 marca 2011 r. nr VII/42/11 Rada Miejska Dzierżoniowa postanowiła: „Cena 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych wynika z umowy zawartej przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania.”

Ocenie Sądu, zaskarżony przepis uchwały Rady Miejskiej Dzierżoniowa narusza art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 92 ust. 2 konstytucji RP. Podejmując tej treści postanowienie, Rada Miejska Dzierżoniowa zamiast ustalić przesłanki kształtujące odpłatność za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, przekazała przyznane jej ustawą kompetencje, odsyłając w tym zakresie do postanowień umowy, której treść, w tym także cenę za 1 godzinę usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych, ma ustalić Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżoniowie z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania.

Tej treści postanowienie zaskarżonej uchwały pozostaje w sprzeczności z wyżej wskazanymi przepisami prawa. Trafnie zauważa w uzasadnieniu skargi Wojewoda Dolnośląski, że cena za usługi opiekuńcze jest elementem odpłatności za te usługi. Z przepisu art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej wynika dla rady gminy obowiązek ustalenia w uchwale podjętej na jego podstawie m.in. szczegółowych warunków odpłatności za usługi, o jakich mowa w tym przepisie prawa. Zaskarżony § 1 ust. 3 uchwały wymogów tych nie spełnia.

W wyroku z dnia 8 lutego 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 637/04 (lex nr 219807) Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że: „Norma kompetencyjna zawarta w art. 50 ust. 6 u.p.s. powinna być interpretowana w sposób ścisły uwzględniający językowe dyrektywy wykładni prawa. Wskazują one, że upoważnienie rady gminy obejmuje określenie: 1) szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze (z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi); 2) szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat; 3) trybu ich pobierania. W ramach tak wytyczonego upoważnienia rady mieści się zatem wyłącznie kompetencja do wskazania przesłanek, których spełnienie zapewni korzystanie z usług opiekuńczych, przesłanek kształtujących cenę za usługę, przesłanek warunkujących częściowe lub całkowite zwolnienie od opłat za usługi oraz ustalenie porządku pobierania opłat za usługę opiekuńczą. (...)”.

Zgodnie z wyrokiem tego Sądu z dnia 14 lutego 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 600/04 (lex nr 219825): „Ustanawiając w uchwale wydanej na podstawie art. 50 ust. 6 u.p.s. szczegółowe warunki odpłatności nie można pominąć kwestii sposobu ustalenia i wysokości kosztu usługi opiekuńczej i specjalistycznej usługi opiekuńczej.”

Bez wpływu na treść uchwały podjętej na podstawie art. art. 50 ust 6 ustawy o pomocy społecznej pozostają podnoszone w odpowiedzi na skargę argumenty dotyczące obowiązku przestrzegania przez organ stanowiący gminy przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych. Zaskarżona uchwała nie może oczywiście naruszać postanowień owej ustawy, jednakże treść uchwały organu gminy wyznacza przepis ustawy stanowiący podstawę jej podjęcia. Uchwała organu gminy musi zawierać elementy określone w przepisie prawa stanowiącym podstawę jej podjęcia. Zawieranie w uchwale organu gminy podjętej na podstawie określonego przepisu ustawy postanowień o treści nie znajdującej oparcia w kompetencji ustalonej przepisem ustawy, stanowi naruszenie przepisu ustawy będącego podstawą podjęcia owej uchwały.

W odpowiedzi na skargę organ sam przyznaje w jednym miejscu, że jak wynika z regulacji art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, obowiązkiem rady gminy jest określenie w treści uchwały warunków odpłatności za usługi, natomiast określenie kosztu przedmiotowych usług jest zupełnie inną czynnością nie wchodzącą w zakres dyspozycji art. 50 ust 6 i drugim, że z przepisu art. 50 ust 6 ustawy o pomocy społecznej wynika, że rada jest upoważniona do: określenia „szczegółowych warunków odpłatności”, nie zaś jak twierdzi Wojewoda, ustalenie ceny 1 godziny usług opiekuńczych. Tymczasem, wypełniając ten obowiązek rada gminy, zamiast ustalić szczegółowe warunki odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze w § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały z naruszeniem ww. powołanych przepisów prawa postanowiła, że: „Cena 1 godziny usług opiekuńczych i specjalistycznych wynika z umowy zawartej przez Ośrodek Pomocy Społecznej w Dzierżonowie z podmiotem przyjmującym zlecenie realizacji zadania.”

Bez znaczenia w sprawie pozostaje podnoszony w odpowiedzi na skargę argument dotyczący sposobu wypełnienia przez Ministra Polityki Społecznej delegacji ustawowej wynikającej z art. 50 ust. 7 ustawy o pomocy społecznej. Przedmiotem bowiem oceny Sądu pod względem zgodności z przepisami prawa jest w niniejszej sprawie przepis § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały, a nie rozporządzenie, na które powołuje się organ w odpowiedzi na skargę.

Skoro zatem § 1 ust. 3 zaskarżonej uchwały narusza w istotny sposób art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 94 Konstytucji RP, Sąd na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. stwierdził jego nieważność (pkt I wyroku). Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie wobec cofnięcia skargi (pkt II wyroku).

O wykonalności zaskarżonej uchwały orzeczono na podstawie art. 152 p.p.s.a. (pkt III wyroku).